

Ruhan Metsästysseura Ry 50 – vuotta

Lapuan Metsästäjät muodosti 1940 – luvulla koko Lapuaa kattavan metsästysseuran, josta 1950-luvulta lähtien erosi alueita omiksi seuroikseen.

1950-luvun puolivälissä alkoivat muutamat Ruhassa asuvat ,metsästystä harrastavat ,miehet kaipaamaan lakiin perustuvia sääntöjä harrastuksensa tueksi. Heräsi ajatus perustaa Ruhan metsästysseura.

Perustavaan kokoukseen, joka pidettiin Ruhan Urheilutalolla 8 . 1 . 1959, saapuivat innokkaitten erämiesten mm. Helge Haimisen, Paavo Knuutilan, Seppo Ojalan ja Jaakko Paavolan kutsusta riistapäällikkö Seemi Pihlajamäki, Esko Riihimäki, Olavi Peräsalo, Sulo Paavola, Lauri Koskela, Erkki Nurkkala ja Paavo Riihimäki. Päätettiin perustaa Ruhan Metsästysseura.

Ruhan Metsästysseuran johtokunnan jäseniksi valittiin: puheenjohtajaksi Paavo Knuutila, varapuheenjohtajaksi Esko Riihimäki, sihteeriksi Seppo Ojala, rahastonhoitajaksi Helge Haiminen, muiksi jäseniksi Jaakko Paavola ja Matti Kuusisaari.

Päätettiin jäsenmaksuksi 200 mk ja liittymismaksuksi 300 mk ja, ettei oteta jäseniksi muita, kuin paikkakunnalla asuvia. Jäsenten kerääjiksi valittiin johtokunnan jäsenten lisäksi Olavi Peräsalo.

Seuran säännöiksi hyväksyttiin Suomen Yleisen metsästäjäliiton mallisäännöt muutamin muutoksin ja täydennyksin.

Perustamiskirja kuuluu seuraavasti. Me allekirjoittaneet olemme tänään pitämässämme kokouksessa päättäneet perustaa Ruhan Metsästysseura-nimisen yhdistyksen ja hyväksyneet sille oheisena seuraavat säännöt.

Ruhassa 8. 1. 1959

Paavo	Knuutila	Helge	Haiminen
Seppo	Ojala	Matti	Kuusisaari
Jaakko	Paavola	Esko	Riihimäki

Kaavake aatteellisen yhdistyksen yhdistysrekisteriin ilmoittamista varten jätettiin oikeusministeriöön 29 p:nä tammikuuta 1959. Oikeusministeriö hyväksyi yhdistyksen merkittäväksi yhdistysrekisteriin 10 p:nä maaliskuuta 1959.

Rajojen selvittäjiksi naapuriseurojen kanssa valittiin Paavo Knuutila, Jaakko Paavola, Sulo Paavola, Esko Riihimäki ja Paavo Riihimäki.

10.10.1961 pidettiin Ruhassa Lapuan metsästysseuran ja Ruhan metsästysseuran edustajien kesken kokous, jossa sovittiin ja määriteltiin seurojen yhteiset rajat. Raja Nurmonjoen itäpuolella sovittiin kulkeväksi Suokon kylästä Kaaralle (ylikäytävään), josta Nurmonjokea pitkin Alanurmon Tynjälään. Yhteisiksi rajoiksi tulivat Simpsiön maastossa ns. Linjatietä, joka kulkee Tynjälä – Hautala sarkaa Hautarämäkön tielle, jota pitkin raja kulkee Kortesojan tielle Kärnessaareen, täältä Länsikylän tietä pitkin Ylitaron pitäjän rajaan. Kun Simpsiön Metsästäjät Ry perustettiin 1962, tuli kyseenä-

olevasta rajasta Simpsiön- ja Ruhan metsästysseurojen välinen raja. Lännessä rajaksi tuli Ylistaron ja Lapuan kuntien raja ja etelässä Nurmon ja Lapuan kuntien raja. Koskelankylän Metsästäjät Ry:n perustamisen jälkeen vuonna 1971 muodostui raja näiden seurojen välille. Pohjoisessa Ruhan metsästysseuran alue rajoittuu Haapakosken Metsästäjät Ry:n alueeseen.

Koska seuran perustamisen aikaan elettiin vielä valtiollisesti vakiintumattomia aikoja, tuli Suojelupoliisista syksyllä 1959 virkailija seuran sihteeri Seppo Ojalan luo ja teki Ojalalle kysymyksiä, jotka lähinnä koskettelivat aihetta: Miksi aseellinen seura perustetaan? Sihteeri Ojala vastasi kysymyksiin mm. seuraavin perustein. Halutaan saada seuralle rajat, elvyttää vanha metsästysperinne ajan tasalle, harjoittaa seuran mailla järkevää metsästystä ja riistanhoitoa sekä luonnonsuojelua. Tuon jälkeen ei seuran enää yhteydenottoja tullut.

Seuran jäsenmäärä lisääntyi nopeasti. Kun se aluksi oli 14, niin vuonna 1967 jäseniä oli 72. Nykyisin seuran kuuluu varsinaisia jäseniä 156, koejäseniä 22 ja vuosikorttilaisia 8. Myös metsästäsmaiden vuokraus eteni hyvää vauhtia. Aluksi vuokrasopimukset tehtiin puhtaalle paperille, mutta jo 1960 otettiin käyttöön tarkoitusta varten painetut viralliset kaavakkeet. Vuosien mittaan seuran pinta-ala on vaihdellen lisääntynyt ollen nykyisin n. 8000 hehtaaria.

Seuran säännöiksi perustamiskokouksessa 1959 hyväksytyt Suomen Yleisen metsästäjäliiton mallisääntöjä on kaksi kertaa ajanmukaistettu. Ensimmäisen kerran se tehtiin 24.4.1992 ja toisen kerran 17.8.2001.

Johtokunta vastasi aluksi kaikista seuran juoksevien asioiden hoidosta. Mutta vuonna 1961 perustettiin ampumatoimikunta ja nimettiin riistanvalvojat. Vuosien kuluessa on jaostoja ja toimikuntia perustettu tarpeen mukaan niin että nykyiset ovat: ajokoejaosto, ampumajaosto, pystykorvajaosto, hirtvikoirajaosto, kanakoirajaosto, kämppätöimikunta, riistatoimikunta, taloustoimikunta, petotoimikunta ja hirvitoimikunta.

1960-luvun alussa seura keräsi varoja taloutensa ylläpitämiseksi mm. seuraavasti:

liittymismaksu	300 mk
jäsenmaksu	200 mk
päiväkortti mieheltä	500 mk
päiväkortti koirralta	500 mk
pyiden metsästäjän päiväkortti	1000 mk

Vuosien mittaan maksut ovat muuttuneet. Esim. vuonna 1992 oli

liittymismaksu	300 mk
jäsenmaksu	80 mk
vuosikortin maksu	200 mk
päiväkortin hinta	50 mk

ja vuonna 2005

liittymismaksu	50 eur
jäsenmaksu	25 eur
vuosikortti	80 eur

päiväkortti	10 eur
juoksutuslupamaksu	10 eur
lahtivajamaksu	60 eur

Seura on lahjoittanut esim. useina vuosina Alanurmon ja Ruhan kouluille täytettyjä eläimiä opetustarkoituksiin. Kun tietokoneet alkoivat yleistyä, avusti seura Alanurmon-, Prepulan- ja Ruhan kouluja koneiden hankinnassa.

Ruhan metsästysseura liittyi Suomen Metsästäjien liittoon vuonna 1991 ja lähettää vuosittain edustajat Riistanhoitopiiriin vuosikokoukseen, Kennelpiiriin vuosikokoukseen sekä Riistanhoitoyhdistyksen vuosikokoukseen.

Ammunta

Ammunta on ollut seuratoiminnassa hyvin keskeisellä sijalla. 1960-luvun alussa järjestettiin seuran jäsenten välisiä hirvikiväärakilpailuja. Ammuntatoimikunta perustettiin 14.3.1962. Siihen kuuluivat Väinö Ruokonen, Lauri Yliselä, Matti Kuusisaari, Jaakko Paavola ja Paavo Knuuttila. Että myös haulikkoammunta kehittyisi, hankittiin seuralle 10.5.1963 oma linko. Niinpä jo samana kesänä pidettiin seuran jäsenten väliset savikiekkoammunnat. Aluksi hirvikiväärakilpailut ja harjoitukset suoritettiin ns. Laurilan montulla ja savikiekkoammunnat montun takana olevalla nevalle. Kun Isoluoman ampumarata valmistui, siirrettiin ampuma- ja kilpailutoiminta sinne. Myös hirvimerkin ammunta suoritettiin kyseisellä ampumaradalla.

Muutamia otteita seuran kokousten pöytäkirjoista:

- 29.9.1963 Ilmajoen Riistavallilla pidettiin Nurmon ja Ruhan väliset savikiekkoammunnat Ruhan voittaessa. Samoissa kilpailuissa ratkaistiin myös Ruhan savikiekkoammunnan mestari, joksi selviytyi Tapani Pikkusaari, toiseksi Niilo Peräsalo ja kolmanneksi Matti Koski. Reima Katajamäki suoritti hirviammunnan erikoismestarimerkin. Taitomerkin suorittivat Pauli Ylisaari ja Erkki Uitto.
- 25.4.1964 Hirvikivääriammunnat, joissa kilpailtiin Lapuan Metsästysseuran lahjoittamasta kiertopalkinnosta. Kilpailuun ottivat osaa Lapuan-, Ruhan-, Poutun- ja Hellanmaan metsästysseurat Lapuan voittaessa, Ruha toiseksi, Pouttu kolmanneksi ja Hellanmaa neljänneksi.
- 25.3.1966 Vuosikokous 24§ Päätettiin ostaa uusi linko, johon seura antaa 50 mk
25§ Päätettiin liittyä Lapuan ampumaratahankkeeseen.

7.4.1967 vuosikokous 21 § seen.,johon seura antoi 300 mk Päärettiin ottaa osaa E-P:n piirin cub kisaan

Samanlaista harjoitus- ja kilpailutoimintaa on jatkunut läpi vuosikymmenten. Jo perinteeksi on muodostunut joka kesäiset haulikko- ja hirvenammuntakilpailut ampumaradalla Nurmon ja Ruhan metsästysseurojen kesken. Kesäisin seuran jäseniä osallistuu joka viikko haulikko- ja hirvikivääriharjoituksiin. Tällöin suoritetaan myös seuran omat mestaruuskilpailut. Talvisin seuran jäsenet ovat käyneet sisätiloissa harjoittamassa laser-ammuntaa herkkyyden ylläpitämiseksi.

Pienpetojen metsästys

Riistakannan lisäämiseksi päätettiin seuran ensimmäisessä vuosikokouksessa 27.2.1959 ryhtyä pienpetokannan ja varisten määrän vähentämiseen. Toiminnan tehostamiseksi päätettiin järjestää tuhoeläinten hävittämiskilpailu. Hankittiin kahdet kuvaraudat ja pisteytettiin eri eläimet. Esim. ketusta sai 10 pistettä, villiminkistä 10 pistettä, kana- ja varpushaukasta 5 pistettä. 1962 vuosikokous päätti muuttaa pisteet tapporahaksi saalistusinnon lisäämiseksi. 18.8.1964 syyskokouksessa huuhkaja rauhoitettiin Ruhan metsästysseuran alueella ja vuonna 1966 se rauhoitettiin koko maassa. Myöhemmin 1970-luvulla (en löytänyt tarkempaa vuosilukua) myös muiden petolintujen pyynti kuvarauodoilla kiellettiin. Pienpetokilpailua jatkettiin vuoteen 2003 saakka, jona aikana kisailtiin raha- ja esinepalkinnoista. 28.2.2003 vuosikokouksessa päätettiin lopettaa tuhoeläinkilpailu ja aloittaa saalistusmaksu seuraavista pienpedoista: kettu, näätä, mäyrä, minkki ja supikoira. Seuraavana vuonna johtokunta sopi näiden pienpetojen saalistusrahaksi 5 euroa kappaleelta. Vuosikokouksessaan 9.3.2007 seura luopui pienpetojen saalistusmaksuista, mutta saalistus jatkuu.

Riistan hoito

Riistanhoito on koko metsästysharrastuksen perusedellytys. Seurassa onkin hoidettu riistaa aktiivisesti heti toiminnan alusta lähtien. Vaikka suurin osa riistanhoitotyöstä tapahtuukin jäsenten omaehtoisena työnä, on myös seura tehnyt paljon riistan hyvinvoinnin eteen. Jo ensimmäisessä vuosikokouksessaan seura varasi riistanhoitotyöhön 6400 mk. Vuotta myöhemmin riistanhoitotyöhön valittiin hoitoryhmä (Lauri Yliselä, Matti Koski, Erkki Nurkkalaja Lauri Koskela). Vuonna 1976 nimettiin Riistanruokinta- ja Riistapelto toimikunta. Vuosittain on kaadettu jäniksille haapoja ja viety talvisin heiniä ruokamaille, tehty talkoilla riistapeltoja, järjestetty riistanhoitokilpailuja, levitetty nuolukiviä, tehty linnunruokinta- paikkoja, hankittu siemeniä j.n.e.

Nykyisin seuran alueella viljellään riistapeltoja viidessä paikassa yhteensä n.3 hehtaarin alueella. Linnunruokintapaikkoja on n.12, joissa talvisin kuluu n.3000 kg kauruja. Nuolukiviä menee vuosittain 50-60 kpl. Pienempien hirvieläinten ruokitapaikoille on viime vuosina viety vuosittain n.2000 kg porkkanoita.

Pienriistan metsästys

Seuran alkuaikoina vuosina 1959-1960 katsottiin hyväksi asettaa metsolle kiintiö, kaksi metsoa viikossa. Alun jälkeen koko riistakanta runsastui niin, että kiintiöitä ei juurikaan enää tarvittu asettaa. Vuoden -65-66 metsästyskauden saalislaskennoissa laskettiin riistaa, jota alueella oli kaadettu tai pudotettu. Valitettavasti vain puolet metsästäjistä palautti saaliskortit. Ilmoituksia oli 34 kpl ja luvut seuraavat: metsoja 45 kpl, koppeloita 36 kpl, teeriä 97 kpl, pyitä 2 kpl, peltopyitä 10 kpl, riekköjä 2 kpl, sorsia 64 kpl, jäniksiä 36 kpl, rusakkoja 32 kpl.

Riistakanta säilyi runsaana vuoteen 1991 niin, että vain vuosina 1971 ja 1976 naarasteeri oli rauhoitettu. Muillekaan ei asetettu kiintiöitä. Vuodesta 1992 eteenpäin metsäkanalintujen määrät ovat laskeneet siten, että metsoja on saanut syksyn aikana pudottaa yhden jäsentä kohti. Koppelo on ollut rauhoitettuna vuodesta 1992 lähtien. Urosteerikanta on ollut kohtuullisen hyvä, joten niiden saalismäärissä ei ole ollut kiintiöitä. Naarasteeret ovat olleet rauhoitettuna vuodesta 1992.

Jänisten ja rusakkojen määrät ovat koko ajan olleet runsaat, joten niiden saalistusta ei ole vielä kiintiöity.

Fasaanikukkoja on saanut metsästää vuodesta 1992 erillistä lupamaksua vastaan.

Riistakannan kehittymistä on seurattu mm. kolmiolaskennalla.

Rauhoitetut alueet ovat sijainneet jokivarsilla, asutusten läheisyydessä (150 m) ja lisäksi joitain metsäalueita on rauhiutettu.

Vastuullisella metsästyksellä ovat riistakannat säilyneet seuran alueella kohtuullisen hyvinä, joten kiintiöitä ei ole paljon tarvinnut käyttää.

Hirvieläinten metsästys

Seuran ensimmäisessä vuosikokouksessa valittiin hirvitoimikunnaksi johtokunta ja päätettiin anoa kahden hirven kaatolupaa. Saman vuoden syksyllä tapahtuvaan hirvenmetsästykseseen oli kuitenkin saatu vain yhden hirven kaatolupa. Jahtiin osallistui seitsemän miestä, lähinnä seuran perustajajäseniä. Ruhan metsästysseuran ensimmäisen hirven kaatoivat seitsemän hirven laumasta Nurmon nevalle Helge Haiminen. 22.3.1960 pidetyssä vuosikokouksessa päätettiin (8 §), että metsämiesten, jotka aikovat porukkaan, on ainakin yritettävä ampua hirvimerkki. Kesän aikana hirvi-ammunnoissa Lapuan Ampumaradalla ampuivatkin vaadittavat 15 pistettä Sulo Paavola, Jaakko Paavola, Reino Kortesoja, Martti Knuutila, Toivo Salo, Urho Ulvila, Mauri Niemelä ja Olavi Peräsalo.

Kun sitten syksyn 1960 jahtikausi alkoi, oli lupa kahden hirven kaatoon. Salinkankaanmaastossa Alpo Koski ja Reino Kortesoja onnistuivat tehtävissä. Vuoden 1961 vuosikokouksessa 14.3. päätettiin (10 §)- Hirviporukkaan pääsyvaatimus on, että tulee olla hirvenkaatoammunnan suorittanut sekä Valtion Metsästyskortti. Kun näin kokemuksia oli saatu, niin hirvimiesten kokous 11.10.1962 päätti (3§)-Hirviporukkaan pääsemiseksi vaaditaan 21 vuoden ikä ja ottaa hirvimiesten vakuutus ”vaihtoehto 2”. Vuodesta 1965 on vakuutus sisältynyt Valtion Metsästyskortin yhteyteen.

Hirvenjahtiin osallistui 1960-luvulla n.10-20 metsästäjää, kaatolupia 1-3 hirvelle.

1970-luvulla alkoi kanta lisääntyä niin, että vuosittainen kaatolupien määrä oli 5.6 hirveä. Metsästäjiä oli tuolloin 15-25. 1980-luvulla hirvikanta oli tiheimmillään ja kaatomäärät suurimmillaan. Vuosina 1981 ja 1982 kaadettiin seuran alueella 27 ja 28 hirveä. Keskimäärin –80-luvulla oli 20 kaatolupaa vuosittain ja metsästäjiä 25-35. 1990-luvulla seura sai vuosittain keskimäärin 15-20 kaatolupaa metsästäjien lukumäärän pysytellessä hyvin samoissa lukemissa 25-35. Seuran hirvijahtiin tuli vuosina 1992, 1993 ja 1994 Lapuan Patruunatehtaalle eri puolilta maailmaa saapuneita vieraita, jotka osallistuivat yhtenä viikonloppuna kunakin vuonna hirvenmetsästykseseen. Vieraat nauttivat jahtien antimista aina hirven kaatoon saakka. Vuosina 2000-2008 on seuralle myönnetty 10-15 kaatolupaa vuosittain. Tämä kaatolupien määrä näyttää nykyisin olevan oikea hirvikannan sopivan tiheyden ylläpitämiseksi. Näinä vuosina on jahtiin osallistunut 35-40 metsästäjää.

Ensimmäisinä vuosikymmeninä suoritettiin metsästys ns. ajometsästyksenä. Miesten kunto nousi ja metsäalueet tulvat tutuiksi. 1970-luvun alkupuolella alettiin hirvenmetsästyksessä puhua koirien käyttämisestä jahdissa. Samalla kummenluvulla alettiin tätä uutta metsästystapaa kokeilemaan myös Ruhan metsästysseurassa. Menetelmä saikin hyvän vastaanoton ja siitä tuli nopeasti suosittu. Vielä, kun metsäautotieverkosto helpotti liikkumista, muuttui jahti vähemmän jaloitteluksi. Nykyinen GBS-tekniikka on tuonut vielä uusia mahdollisuuksia metsästykseseen. Todettakoon, että ajometsästystäkin käytetään tilanteissa, joissa se tuntuu paremmalta vaihtoehdolta.

1970-luvulla oli Markku Mäenpäällä karhukoira Murrin Nöpö, joka haukkui hirvelle.

1980 ja 1990-luvuilla on Jaakko Hakalalla ollut kolme hirvikoiraa: Sussu, Raaka ja Raiku. Raakan haukuista kaadettu 64 hirveä. Näitten ensimmäisten hirvikoirien jälkeen ovat useat seuran jäsenet kasvattaneet ja kouluttaneet hyviä hirvenhaukkujia.

Kun metsäkauriskanta alkoi lisääntyä 1990-luvun lopulla, sai Ruhan metsästysseura ensimmäisen kaatoluvan v 2000. Siitä lähtien on seuralle myönnetty 2-4 kaatolupaa vuosittain. Tähän asti on jahti suoritettu ns. seuruemetsästyksenä.

1960-luvun alkupuolella hirvet teurastettiin yleensä kaatajan kotona katoksen alla Erkki Kirjavaisen toimiessa lahtarina ja suoritettiin lihanjako. 1970-luvulla alettiin hirvet teurastaa Osuusliike Laajan teurastamossa. Työn siellä tekivät ammattiteurastajat. Saalis paloiteltiin numeroituihin annoksiin, jotka arvottiin metsästäjien kesken. Kun teurastus Osuusliike laajan teurastamolla alkoi loppua, tuli ajankoh- taiseksi hankkia uusi paikka eläinten käsittelylle.

Seuran johtokunta 12.6.1983 pitämässään kokouksessa keskusteli Väinö Valtosen tekemästä tarjouksesta, jossa hän tarjosi seuralle tonttia kämpän rakentamista varten Notkonmäkeen. Ruhan Metsästysseura Ry ylimääräisessä kokouksessaan 30.6.1983 hyväksyi johtokunnan esityksen ostaa Notkonmäestä 0,592 ha suuruisen alueen 11.000 mk:lla kämpän rakentamista varten.

Koska lahtivajan tarve oli suuri, aloitettiin sen rakentaminen jo samana kesänä ja syksyn hirvijahtiin mennessä se oli valmis käyttöön otettavaksi. Myöhemmin laajennettuun lahtivajaan rakennettiin kylmiötila. Nyt lahtivajassa ovat hyvät teuras- tus – ja paloittelutilat, jossa lihat ja jauhelihat pussitetaan yhtä suuriksi osuuksiksi.

Kesällä 1984 alettiin rakentaa varsinaista metsästyskämpää. Kun rakennus suuren urakan jälkeen tuli valmiiksi, julistettiin kilpailu: Mikä kämpälle nimeksi? Lukuisasta nimiehdotusten joukosta valittiin nimeksi Notkonhovi. Myös Notkonhovia on myöhemmin vuonna 1999 laajennettu ja sinne on rakennettu uudet korkeatasoiset saunatilat.

1990-luvulla vuokrattii Juho Haimiselta Kivimäestä maa-alue, jonne rakennettiin Tarmo Iskalalta ostetusta riihestä niinsanottu Taukotupa.

Kaiken tämän rakentaminen on vaatinut paljon varoja ja työtä. Varojen hankkimiseksi on pidetty mm. arpajaiset, pilkkikilpailut, oltu järjestysmiehinä, saatu runsaasti lahjoituksia, myyty hirvi j.n.e. Senaikainen seuran puheenjohtaja Seppo Sippola sanookin: ”Ailan Matti ja minä ollahan oikeen pääkerjääjiä.” Tottahan varojen hankintaan osallistuivat monet muutkin.

Jos sanotaan-joukossa tyhmyys tiivistyy, niin on joukossa paljon muutakin voimaa. Joukossa on eri alojen ammattimiehiä ja taitajia. On rakennuspiirtäjiä, konemiehiä, raudoittajia, muurareita, kirvesmiehiä, sähkömiehiä, putkimiehiä ja kuten savolainenkin sanoo: ”piällysmiehiä”.

Nyt, kun seuralla ovat käytettävissä mitä korkealuokkaisimmat olo-, sauna- ja yöpymistilat, voivat sen jäsenet nauttia yhteistyön tuottamista tuloksista. Notkonhovi tarjoaa hyvät majoitus- ja kokoontumismahdollisuudet kilpailujen yhteydessä sekä kylän omissa että muiden järjestämissä kokous-, juhla- ja virkistystoiminnoissa.

Ruhan metsästysseura on pyrkinyt järjestämään Notkonhovissa joka toinen vuosi alueen metsän- ja maan omistajille sekä alueella asuville hirvipäivälliset kiitoksena hyvästä yhteistyöstä.

Ruhan Metsästysseura Ry tarjoaa mahdollisuuden luonnossa liikkumiseen, luonnon seurantaan, sen hyvinvoinnin kehittämiseen ja tasapainon ylläpitämiseen, eliöyhteisöiden tuntemiseen, hyvien ihmissuhteiden luomiseen ja monenlaiseen rentoutumiseen.

Puheenjohtajat

Paavo Knuutila	1959 – 1970
Reima Katajamäki	1970 - 1981
Seppo Sippola	1981 - 1991
Juho Haiminen	1991 –

Sihteerit

Seppo Ojala	1959 – 1960
Heikki Eskola	1960 - 1962
Esko Riihimäki	1962 - 1965

Erkki Kirjavainen 1965 - 1969

Markku Mäenpää 1970 – 1973
Sauli Kuusisaari 1973 - 1992
Erkki Kirjavainen junior 1992-1995
Tero Ojanpää 1995 –

Rahastonhoitajat

Helge Haiminen 1959 – 1965
Niilo Peräsalo 1965 – 1970
Jussi Ylihärtilä 1970 - 1971
Erkki Kirjavainen 1972 - 1972
Sauli Kuusisaari 1973 - 1982
Niilo Peräsalo 1982 - 1985
Risto Riihimäki 1985 -